

Adéu. A en Lluís
i en Rafel amb motiu
de la seva jubilació

Acte cultural amb
l'assistència del nou
Governador Civil

II CONCURS DE TREBALLS sobre la "CONSTITUCIÓ ESPANYOLA"

Josep Verde i Aldea
Vice-Presidente Congreso

Signatura al Llibre d'Or de l'Ajuntament d'Uldecona

Amos la feina feta a l'Ajuntament
d'Uldecona, felicitats a tot el poble
i espero que seguirà fent iniciatives
tan interessants com la de
fer que els nostres nois i noies con-
fessin i estimessin la nostra Consti-
tució. En breu i bona

3 de gener de 1983

PHILIPS

TV

Color Natural

a

MONTSIA RADIO

I ARA TAMBE

EL VIDEO

EDITORIAL

Comença un any nou 1983. Any en que s'acaba el període de gestió de l'actual Consistori. Aviat eleccions municipals. I un altre període de gestió municipal. La democràcia permet això: votar, actuar i tornar a votar. Sempre, per supòst, es vota lliurement, es vota a qui es vol, en democràcia...

S'està acabant la Liquidació del Pressupost de 1982, del que es donarà puntual informació aquí a la Revista, com en anys anteriors. Està prorrogat automàticament el Pressupost de l'any passat per enguany, al no haver-ne de nou per causa de no estar encara fet el nou Pressupost de l'Estat per 1983.

Festes de Nadal i Reis. Vacances per als estudiants i mestres. I merescuda jubilació per dos mestres, estimats de tots: D. Rafel i D. Lluís. I record perenne d'un altre: D. Juan.

Actes de Nadal i Reis. Esforç de moltes persones de diferents Entitats. Bastant de fred. Llevat d'alguns dies la gent no va sortir massa.

El dia del Concert de l'Orfeó i la Banda, visita ràpida del nou Governador Civil. Ha promés tornar més vegades.

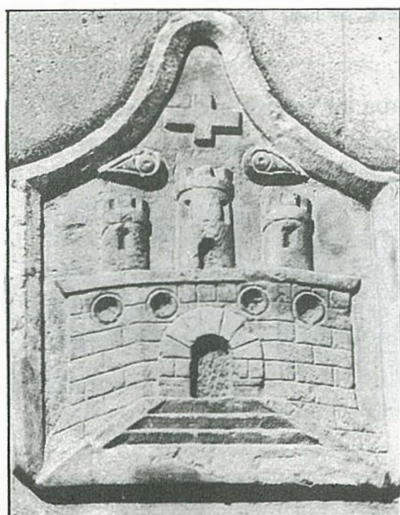
I finalment lliurament de Premis del II Concurs de Treballs Literaris sobre la Constitució Espanyola, promogut per l'Ajuntament i fet a les Escoles amb la col·laboració dels mestres. L'acte de lliurament el va presidir el Vice-President del Congrés, Sr. Verde i Aldea.

Els valors de democràcia, llibertat, respecte mutu, que la Constitució representa, va arrelant-se d'aquesta forma entre la gent jove, entre els ulldeconencs del demà.

El director

L'AJUNTAMENT INFORMA... REUNIONS DE LA CORPORACIO

COMISION PERMANENTE 21 Diciembre 1982

ORDENACION DE PAGOS Y CREDITOS RECONOCIDOS

Se acordó la aprobación de la Certificación de Obra emitida por el Arquitecto Municipal D. Juan José Martínez Cárceles, relativa a obras Ermita por un importe de 1.058.892 ptas.

Igualmente se acordó la aprobación de la Certificación de Obra emitida por el Arquitecto Municipal D. Juan José Martínez Cárceles, relativa a la construcción del Pozo para abastecimiento de Agua Potable a la población por importe de 1.351.553 ptas.

Se acordó también hacer efectivos todos los gastos pendientes ocasionados hasta la fecha.

LICENCIAS URBANISTICAS

Se acordó conceder licencia urbanística a las personas que a continuación se dirán y en los lugares que se indican, todas ellas para proceder a pequeñas reparaciones.

A D. Manuel Ventura Blanch, en Wifredo nº 13.

A D. Ignacio Forcadell Reverté, en edificio sito en Paseo Estación, 29.

A D. José Jaime Rodríguez en edificio situado en Valentins, San Agustín, 22.

A Dª Magdalena Raga Querol, en edificio sito en San Vicente, 20.

A D. José Grau Vidal, en Dr. Robert s/n.

A Dª María Reyes Estellé Morá, en calle Barcelona, 22.

A D. José Tordera Foix, en Avda. Escuelas s/n.

A D. José Tomás Sansano, en partida Calvari, 2.

A D. Juan Pasalamar Roig, en calle Trinquete s/n.

A D. Juan Bta. Ferré Querol, en Maestro Hierro, 8.

A D. Bautista Simó Maimó, en calle Constitución, 8.

A D. Bautista Simó Maimó, para construir un cobertizo para almacenar forrajes de 30 m² en partida "Collet", polg. 73 parcela 119.

A D. Felipe Borrás Ferrer, en calle Mayor, 54.

A D. Fernando Royán Albarrán, en Murada de Baix, 48.

A D. Juan Casola Vidal, en Wifredo, 9.

A Fuerzas Eléctricas de Cataluña S.A. para colocar tendido aéreo eléctrico y un poste en calle Barcelona - Pedro Gales.

A La Caixa de Pensions, representada por D. Vicente Crisógono Persiva para construir un Eस्पai en calle Aragón s/n. de las características del Proyecto que acompaña, y

A D. José Tordera Foix, para construir un almacén agrícola de las características proyecto en terrenos situados junto al Pje. A. Favará.

CONCESIONES FUNERARIAS

Se acordó adjudicar el nicho nº 148 del Departamento C., Fila 3ª del Cementerio de la villa a D. Agustín Gil Barrera.

También se acordó la inscripción del nicho nº 17 del Departamento C. Fila 2ª, a favor de Dª Mª Lourdes Viscarro Poy, adquirido en donación.

El nicho nº 608 del Departamento B. Fila 2ª, a favor de D. Manuel Sansano Reverté, adquirido en virtud de herencia.

El nicho nº 292 del Departamento B. Fila 1ª del Cementerio de la villa a favor de D. Bautista Vizcarro Barrera, adquirido en virtud de donación.

El nicho nº 282 del Departamento B. Fila 3ª del Cementerio de la villa, a favor de Dª Juana Anoll Forcadell, adquirido en virtud de herencia.

El nicho nº 195 del Departamento A. Fila 2ª del Cementerio de la villa a favor de D. José Gil Bordes, adquirido en virtud de herencia.

El nicho nº 90 del Departamento A. Fila 3ª del Cementerio de la villa a favor de D. Pedro Gil Bordes, adquirido en virtud de herencia, y

El nicho nº 419 del Departamento B. Fila 2ª del Cementerio de la villa a favor de D. José Martorell Canalda.

PADRON DE BENEFICENCIA.- APROBACION

Se acordó la aprobación del Padrón de Familias Pobres de este Municipio para el próximo año 1983, y que se exponga al público a efecto de reclamaciones.

CUENTA DE CAUDALES DEL 3er. TRIMESTRE DE 1982.- APROBACION

Fue aprobada la Cuenta de Caudales correspondiente al 3er. Trimestre de 1982 por haberla hallado conforme en todas sus partes.

CORRESPONDENCIA Y BOLE- TINES

Dióse lectura a un escrito presentado por D. Juan Ramón Bel Carceller, relativo al Servicio de acarreo de carnes.

También dióse lectura de otro escrito presentado por el Presidente de la Asociación de Jubilados y Pensionistas de Ulldecona, y

Por último dióse lectura del Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya nº 276, Orden del Departamento de Treball, relativo al Calendario de Fiestas no recuperables durante el año 1983.

REGISTRE CIVIL NAIXEMENTS

NOVEMBRE 1982

Nom	Dia	Domicili	Pares
IVAN ROIG I GALO	9	Hermana Josefa, 6	Pedro-Martí Roig Montrós i Teresa Galo Raga
RAMON SAUCH I CRUZ	14	Avda. Escuelas, s/n.	Ramón Sauch Sogues i María Rocío Cruz Lorens
ALBERT RIBAS I BEL	18	P. Favará, Bl. C-2º-2ª	Salvador Ribas Ayuso i Carmen Bel Chillida
JOSE LUCAS MAGALDI I MORALES	20	Aragón, 41	Lucas Magaldi Fusté i Josefa Morales Julián
SERGIO CARRASCO I QUEROL	25	Maestraz., 22-B-B-1º-B	Cristóbal Carrasco Martínez i Rosa María Querol Elies

MATRIMONIS

Noms	Dia	Domicili
JULIAN JOSE ORTEGA I BONFILL amb MARIA DOLORES MATAMOROS I BELSUE	14	C/. Cánovas, 15 - AMPOSTA
JOSE LOPEZ I FERRE amb MARIA TERESA MIRALLES MIRALLES	27	C/. San Lucas, 35-1º
PEDRO MANUEL VALERO SANGUESA amb MARIA ASUNCION VIDAL I ROIG	27	C/. Cervantes, 2, ALMACERA (Valencia)

DEFUNCIONS

Nom	Dia	Domicili	Edat (anys)
JULIAN ORTIZ I FERRE	17	Murada de Baix, 32-1ª	90
MANUEL GIL BORDES	22	Aribau, 27	79
TERESA GIL I BARRERA	28	Doctor Robert, 4	71

NAIXEMENTS

DESEMBRE 1982

Nom	Dia	Domicili	Pares
FERNANDO-ALFONSO ESCOBAR I TOMAS	3	P. Favará, Bl. D-3º-2ª	Fernando Escobar de Dios i M ^a Cinta Tomás Drago
JOSEP-RAFEL REVERTE I VIDAL	13	San Lucas, 15	José Reverté Brusca i Montserrat Vidal Lafulla
SILVIA CRUZADO I SIMO	14	Pza. España, 1	Paulino Cruzado Navarro i M ^a del Carmen Simó Girona

MATRIMONIS

Noms	Dia	Domicili
JOSE-DOMINGO AUSENSI I GARCIA amb CELERINA RUIZ I MARTINEZ	11	C/. Calvari, 16
RICARDO PORTILLA I FERNANDEZ amb GERMAINE CELESTINE MARRIETTE VANDER NIEPEN	21	Piedad, 37

DEFUNCIONS

Nom	Dia	Domicili	Edat (anys)
JOSE PAULS I RAMOS	5	Muntaner, 29	62
PEDRO MARTORELL NADAL	6	San Antonio, 22	78
ISABEL REVERTE I FIBLA	13	O'Callaghan, 2-3º-1ª	83
EMILIA LOPEZ I PARREÑO	14	Escultor Querol, 21	31

Acte cultural amb l'assistència del nou Governador Civil

ENTREVISTA CON D. VICENTE VALERO, GOBERNADOR CIVIL DE TARRAGONA

— Ha visitado Ulldecona el nuevo Gobernador Civil de Tarragona, D. Vicente Valero. Señor Gobernador, ¿el motivo de su visita?

• El motivo de la visita obedece a una invitación expresa del Alcalde de Ulldecona, D. Pio Puig, y del Diputado D. Jaume Antich; y un segundo motivo es que se trata de un acto cultural, y desde que llegué al Gobierno Civil dije que iba a tener una especial atención a todos los temas culturales. Desde luego me ha impresionado el que Ulldecona tenga a la vez un Orfeó y una Banda de Música, ya que esta gran afición musical denota una gran inquietud cultural.

— Si me permite, y al objeto de que los habitantes de estas comarcas podamos conocerle mejor, voy a hacerle unas preguntas. ¿Casado o soltero?

• Soltero.

— ¿Edad?

• Treinta y tres años.

— ¿Dónde nació?

• En Villena (Alacant).

— ¿Su residencia antes de Tarragona?

• Soy funcionario del Cuerpo Técnico de Emigración, y primero dirigí una Casa de España en Asunción (Paraguay). Luego, durante los seis años últimos, he estado como Director de la Casa de España en París (Francia). Son 150.000 los españoles que viven en la región parisina, y allí se ha desarrollado una labor cultural interesante.

— Precisamente por lo que Ud. ha dicho en cuanto a sus ausencias prolongadas y quizá también al hecho

de que no hable en catalán, parece ser que su nombramiento fue cuestionado por algunos sectores. ¿Qué dice D. Vicente Valero al respecto?

• Bueno, ya he dicho en alguna ocasión que el estar fuera de España no significa desconocer sus problemas, puesto que el ser funcionario y estar vinculado a Embajadas de España me ha permitido estar muy al corriente de todo lo que ocurría aquí e ir siguiendo este magnífico período que hemos tenido de la transición y de la post-transición.

En cuanto al tema de la lengua y cultura catalana, repito lo dicho en Gobierno Civil: no soy catalán, quiero sentirme catalán, y además creo que la lengua no debe ser en ningún caso un elemento de discriminación sino en todo caso un elemento de enriquecimiento personal y cultural; y en esa disposición estoy.

También dije que tengo una decidida intención de hablar en catalán. Quizá me precipité al hablar de tres meses, puesto que el catalán tiene una gran riqueza gramatical y además como quiero enterarme a fondo de todos los problemas de las comarcas de Tarragona no podré dedicarle el tiempo necesario. Procuró también que se me hable en catalán, y desde luego estoy decidido a aprenderlo.

— Anteriormente el Gobernador era una especie de Plenipotenciario del Gobierno Central en las Provincias. Con la España democrática y el Estado de las Autonomías parece que se han distribuido alguna de las competencias que tenía antes el Gobernador. Concretamente, ¿cuál es la misión del Gobernador en la actualidad?

• En términos generales se puede definir como la de trasladar a la provincia el programa y las directrices del Gobierno, y a la vez ser el portavoz de los problemas de todos los pueblos —en mi caso, de todas las comarcas de Tarragona— ante la Delegación del Gobierno en Catalunya y ante el propio Gobierno.

En otros términos ya más concretos, las funciones del Gobernador son: el garantizar la seguridad ciudadana, el procurar el libre ejercicio de los derechos y libertades públicas y privadas, y también por supuesto el fomento social y económico.

En cuanto a las relaciones con la Administración Autónoma, he declarado siempre que deben ser de colaboración, porque al fin de cuentas tanto la administración del Estado como la Autónoma tienen la misma finalidad: servir a los ciudadanos.

— Y como final, señor Valero, ¿quiere decir algo más a los habitantes de estas comarcas situadas al Sur de la provincia de Tarragona?

• Sólo decir que estoy muy satisfecho de haber venido a las mismas, “¡i en català: Bon any per tot-hom!”.

— Muchas gracias, ¡moltes gràcies!

JOAN B. MUÑOZ

II Concurs de treballs sobre la Constitució Espanyola

Lliurament de premis

El passat dia 9 de gener tingué lloc a la sala d'Actes de la Casa de la Vila, el lliurament de Premis del II Concurs que sobre la Constitució Espanyola convoca cada Any l'Ajuntament. El tema era: «El Congrés dels Diputats».

L'acte va començar amb unes paraules de l'Alcalde Sr. Pio Puig explicant d'una manera senzilla i clara què és la Constitució i la importància que té per a un bon funcionament d'una societat democràtica. A continuació va prendre la paraula el Diputat local i regidor Sr. Jaume Antich que va remarcar la importància de la Constitució i recomanà molt vivament la lectura del preàmbul.

En tercer lloc va fer ús de la paraula el president de l'acte: Sr. Verde i Aldea que és Vice-president del Congrés dels Diputats i explicà quina és la funció dels Diputats.

Va felicitar als participants i organitzadors i els va animar a seguir en aquesta tasca que podem considerar capdavantera.

Tot seguit es van donar els premis als guanyadors que foren:

1º. Premi Cicle Inicial: Mª Carmen Vericat Querol

1º. Premi Cicle Mitjà: Jordi Forcadell Geira

1º. Premi Cicle Superior: Rosario Sevilla Sevilla

En acabar el Sr. Verde i Aldea va signar al llibre d'or de la vila. Agraïm al Sr. Vice-president del Congrés, la seva presència entre nosaltres, que ha solemnitzat el lliurament de premis del II Concurs sobre la Constitució.

1er Premi Cicle Inicial: Mª Carmen Vericat Querol

1er Premi Cicle Mitjà: Jordi Forcadell Geira

1er Premi Cicle Superior: Rosario Sevilla Sevilla

LA COMISSIÓ DE CULTURA INFORMA

Llibres per als barris

Com ja es va dir al seu moment, la Diputació ens va concedir la xifra de 55.000 ptes., amb la finalitat d'adquirir llibres per a les Biblioteques de SANT JOAN DEL PAS i ELS VALENTINS. Aquesta quantitat ja va arribar, i en aquests moments s'estan ja fent gestions per a comprar llibres per l'import indicat.

Campanya de Normalització Lingüística

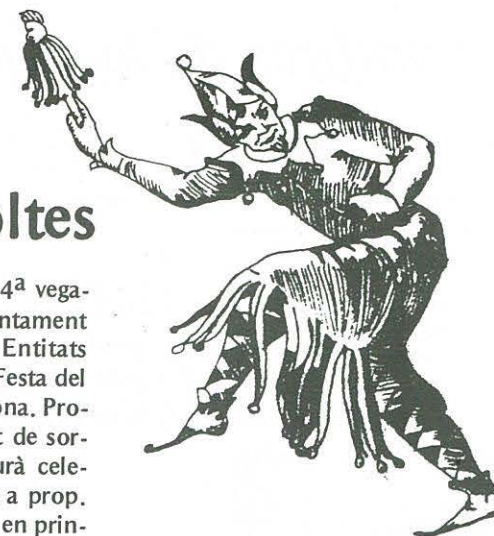
Prosseguint amb la "Campanya de Normalització Lingüística" iniciada l'any passat per la Generalitat, i a la que es va adherir l'Ajuntament en el seu moment, hi ha preparat per repartir tot el material que ha anat arribant (ara potser ja repartit).

Hi ha calendaris de butxaca, pegatines, i fullets explicatius de la campanya per a tots els alumnes d'EGB, BUP i COU dels centres locals, i al mateix temps també n'hi hauran per adjuntar a la nostra Revista, probablement en aquest mateix número.

També són a punt d'arribar per a tots els xiquets d'Ulldecona i Barris, uns llibres titulats "RECORD DE LA NORMA PER ALS INFANTS DE CATALUNYA", que recullen totes les tires que en forma de còmic, van anar apareixent als diaris l'any passat durant els transcurso de la Campanya.

Festes de Carnestoltes

Un any més i per 4ª vegada consecutiva, l'Ajuntament col·laborarà amb les Entitats organitzadores de la Festa del Carnestoltes a Ulldecona. Probablement al moment de sortir la Revista ja s'haurà celebrat, o hi serem molt a prop. Cal deixar constància en principi de que enguany el programa és el següent:

Divendres dia 4, a partir de les 10 de la nit, Cercavila pel poble a càrrec del CENTRE EXCURSIONISTA D'ULLDECONA.

Dissabte dia 5, a partir de les 4 de la tarda, gran Cercavila infantil amb xocolatada final i espectacle, probablement a la Plaça de Catalunya, i també amb organització del CENTRE EXCURSIONISTA.

Finalment el mateix dissabte i a partir de les 11 de la nit al Cinema Victòria, tindrà lloc un gran ball de disfresses amb organització del CLUB JOVENTUT, mitjançant la Comissió Organitzadora del Futbol Sala.

Aquest any es pensa destinar bona part dels beneficis que s'obtinguin, per a la construcció dels vestuaris i local social del Club Joventut, actualment en fase avançada en quant a projectes i organització general.

SUBSCRIVIU-VOS
I ANUNCIEU-VOS
A

Ulldecona

Revista Mensual d'Informació Local

UNA MANERA DE FER POBLE

Ulldecona

Revista Mensual d'Informació Local

— CONSELL DE REDACCIÓ —

DIRECTOR
JAUME ANTICH I BALADA

MONTATGE I COMPAGINACIÓ:
Felip Delgado i Zubiri

Joan Josep Sans i Forcadell
Josep-Lluís Millan i Masdeu

Angel Millan i Sans
Joan Vidal i Mariné
Manolita Nadal
Mercè Itarte
Francesc Montserrat

AGRARIES:

Extensió Agrària
Cooperativa Agrícola
Comunitat de Regants
Cambra Agrària

CULTURALS:

Orfeó Ulldeconenc
Centre Cultural Recreatiu
La Passió
Banda Local de Música
Agrupació Sardanista
Associació Pares Col·legi B.U.P.
Associació Pares Col·legi E.G.B.
Biblioteca Popular de la Diputació

CIVIQUES:

Associació Veïns
"Vall del Montsià"
Club Sant Lluç
Associació de Jubilats
Germandat "Verge del Loreto"

ESPORTIVES:

Societat de Caçadors
Penya Ciclista Montsià
Club de Futbol Ulldecona
Moto-Club Ulldecona
Club Joventut
Club Escacs
Centre Excursionista
Club Billar Ulldecona

FOTOS:

Estudis J. Ferré
Foto-Cine Millan
Josep Mª Querol

REDACCIÓ I
ADMINISTRACIÓ:

Carrer Major, 49
Ulldecona (Montsià)

Edita: Ajuntament d'Ulldecona
D.L.: T. 162 - 1980

Tallers: Impremta J. Dasso
Sant Jordi, 18 - Telèfon 74 02 18
Sant Carles de la Ràpita

Sebastián Juan Arbó

Sebastián Juan Arbó
MEMORIAS

Editorial Planeta acaba de publicar la obra MEMORIAS. LOS HOMBRES DE LA CIUDAD de Sebastián Juan Arbó, el escritor por antonomasia de las Tierras del Ebro, que ya se ha comenzado a difundir entre los lectores de estas comarcas.

Nos había comentado en diferentes ocasiones que pensaba escribir sobre las muchas relaciones que en su vida de escritor había tenido en el mundo de las letras y de las artes en la ciudad. Y arrancando de su infancia en Amposta, su adolescencia en la Casa Carvallo y su gran decisión, su marcha a Barcelona («el paso del Rubicón que había de determinar un cambio total en mi vida, a la busca de mi destino») nos sitúa en su dura vida en la Barcelona de la pre y post guerra, su círculo de amigos y amplias relaciones, a la par que nos va narrando los hechos históricos ocurridos en España y particularmente en Cataluña y que de una u otra manera han afectado a unas generaciones.

La narración de los sucesivos hechos personales contacta con los avatares de nuestra sociedad, de la nación, y así van cobrando relieve la gran guerra europea del catorce, con su repercusión en los medios arroceros del Delta y en los olivereros de la comarca, la Barcelona de los años veinte, el desastre de Annual, la prensa del tiempo, la República, la guerra, sus repercusiones en los medios artísticos, en las vidas de una generación de literatos y editores, que tanto prometían.

Sebastián Juan Arbó
MEMORIAS
Los hombres de la ciudad

Una visión personalísima y original de toda una época a través de sus avatares históricos y de sus figuras más representativas.

espejo de España

Esta obra es una continuación de LOS HOMBRES DE LA TIERRA Y DEL MAR, que apareció editada por Argos y fue comentada a través de los micrófonos de Radio Uldecona en su emisión del día 4 de septiembre de 1961. Decíamos entonces: «La primera vez que apareció en la vida intelectual

de Uldecona el novelista Sebastián Juan Arbó fue en ocasión de unas conferencias que se organizaron en la Biblioteca siendo Directora Dª María Balañà. Trató sobre la Biblia, el libro por excelencia, y su disertación fue calurosamente acogida. En aquel Centro figuraban ya sus primeras novelas y habíamos leído su

«Terres de l'Ebre». En la época objeto de la obra eran muchos los payeses de Uldecona que, ante los pocos trabajos en el campo antes de la vendimia y de la recogida de las algarrobas, faltos de huerta y jornales, buscaban en las faenas de la ribera una ocupación productiva y así muchos con sus mulos y sus carros, uno tras otro, por Santa Bárbara y Masdenverge, por el barranco de La Galera, lleno de adelfas, que en esta época muestran sus hermosas flores arracimadas, iban a Amposta, en donde ya se solía estar contratado de un año para otro».

Y dice el autor: «Ha pasado el tiempo, se han producido cambios, en la nación y en los hombres, y también en algo he experimentado los efectos de los cambios y del paso del tiempo» «Y casi sin darme cuenta me encontré metido en las cuartillas, en la continuación: suscitando recuerdos, emocionándome, alegrándome con unos y otros, entristeciéndome, pero sin poder ya dejarlo. Se había hecho una necesidad».

Y si en aquella obra eran los recuerdos de la infancia los que llevan a sugestivos capítulos, ahora es la vida del joven Arbó y del hombre ya maduro, que ha partido de cero, con la ilusión puesta en una meta: una vocación literaria, una gran sensibilidad y una también grande sinceridad y necesidad de la verdad. («Quiero insistir una vez más sobre este punto: mi fidelidad a mi vocación en lucha con las circunstancias más adversas»).

Sus observaciones sobre la vida y las personas las expone lisa y llanamente, como lo siente. Un libro que dará que hablar, del que se hablará. «El amor a esta sinceridad, a esta diría inocencia, o como quiera llamársele, me ha costado, es verdad, un precio,

y crecido, de cara a la fama, pero en alguna ocasión, no en todas, no había culpa de mi parte».

Se nos muestra Arbó en toda su humanidad, su carácter, sus posibilidades, sus limitaciones; se nos revela abiertamente en su salida de la casa paterna, sin más medios que dos manuscritos, «L'inútil combat» y «Terres de l'Ebre», que pese a introducirle en el mundo de escritores, editores, traductores, no podría con ello acudir a sus más elementales condicionamientos. Un largo rosario de visitas, algunas a políticos, que no resolvían su situación, hasta que don Pedro Corominas, hasta quien le había llevado una tarjeta de recomendación, después de algunos intentos, le dice: «Ja veuràs com ara ho encertarem». Y dictó una carta. La carta iba dirigida a Tarradellas.

Ya en Proa conoce a algunos escritores y después en el Ateneo, a donde le llevó un rapitense, Vicenç García, amplía este círculo. Y se suceden las tertulias, el trato con los que fueron sus grandes amigos, Agustí, Janés, Esclasans, Plana, Jordana, Trabal...; los jurados de los premios literarios; las relaciones con los amigos del pueblo, Vicenç García, Pau Cartaña, Lluç Beltran, Murall, Maqueda... la asiduidad en el trabajo sobre las cuartillas en el Café de la Rambla, Términus, Oro del Rin, Salón Rosa, con tertulias en ellos y en el Euzkadi, Glacier, Suizo; el trato con los escritores de su tiempo y otros más jóvenes, d'Ors, Benguerel, Sagarra, Espriu, Díaz-Plaja, Néstor Luján, Porcel... Un larguísimo onomástico nos da la idea de la amplitud del trato y conocimiento de personas a lo largo de su vida de escritor, con un alto bagaje de lecturas, que le permitieron una gran amplitud de horizontes desde muy joven, casi un niño.

Recuerda su origen campesino y marinero y, con ternura, también «me acuerdo de mi madre cuando no podía satisfacerme un deseo: Som molt pobres, fill meu». Describe momentos felices como cuando en algún festivo su padre y su madre, en el carro, camino de la ribera, con la ilusión puesta en la cosecha en ciernes hacían planes para el futuro de los hijos, de la familia, la casa... El, sentado en «les bosses» del carro, sentía una gran ilusión, cómo quería a sus padres, especialmente a su madre, cuya figura tanto se repite en sus obras.

Ello da tal vez a su estilo un matiz directo, áspero se diría, heredado de la dureza de una vida de trabajo, en un ambiente sencillo, sufrido, pero de una rudeza especial, dando a las palabras una alta exigencia de significado.

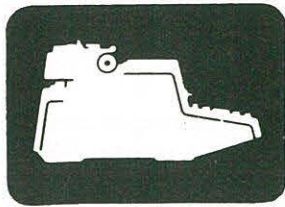
El último capítulo ilustra y justifica el libro. «En esta obra he escrito sobre los días más intensos de mi vida, sobre las horas cruciales y también sobre los últimos días, hasta el presente. Es, sí, una gran confesión. El principal mérito de esta obra es la sinceridad».

Y en esta confesión y con esta sinceridad hace desfilar ante el lector unas personas en un ambiente y en un contexto durante el agitado período transcurrido en lo que va de siglo calificado por un poeta como el peor siglo de la historia.

Luis Millán

SEBASTIAN JUAN ARBO
«MEMORIAS. LOS HOMBRES DE LA CIUDAD»
Col.lección «Espejo de España», título 81
Editorial Planeta, Córcega, 273-277. Barcelona-8
Primera edición, noviembre 1982
Págs. 334. Incluye índice onomástico.

COL.LABORACIONS

A en Lluís i en Rafel

A ells, que han passat els anys recorrent les tres primeres estacions de la seva vida.

A la primavera, per terres del Priorat on el conreu de la vinya és arrelat d'anys llunyans, el trobem com un cep recent plantat, obrint el primer brot poc a poc, cercant en les primeres fulles la llum del sol, recerçant un desvetllar dels sentits, un rosec en voler preparar-se per una vida, allargant un sarment cap al nord, un altre a llevant i un més a ponent. La il·lusió del descobriment a allò desconegut. Un esforç màxim per a aprofitar la primera claror de l'alba i el darrer raig de sol.

En una primavera semblant, però en contrades diferents, allà per les terres planeres de l'acabament de l'Ebre, allà on les coloracions taronja de la matinada i els groguencs de les hores tardanes cauen damunt l'espill d'aigües dolces i salades, comença a voler pujar, a cercar també l'esperit d'una iniciada vida, trobem un xop, menut encara, però emmullant-se al cel.

tits animalets que fan revolts per damunt i per davall.

L'esforç per fruitar és dolorós però val la pena. Comencen els petits raïms a prendre forma, primer com a boletes nues i tendres, després es van omplint de suc, es van arrodonint, es van fent més i més grosses, destil·lant a dintre el líquid generós.

L'estiu també ha arribat per al xop. Recorda amb sentiment nostàlgic la seva infantesa. El vent llença els seus bramuls, alguna que altra tempesta el fa trontollar, milers d'arbres i molts ramatges són escampats per terra, tan sols un arbre com el xop, vigorós i fort, resisteix l'empenta del temps. El xop sent en l'ànima tot el que passa al seu entorn. Aprofita cada instant per viure. Aprèn a diferenciar el cant dels ocells. Li agrada d'admirar el sol amb el seu color. Imagina rondalles i cançons. Fa projectes i sobretot no es desconsola davant els grans vendavals. Aprèn a perfeccionar-se i els seus desitjos de superació no l'impedeixen ser

A l'estiu aquell cep es fa gros, s'arrela a terra amb força, creix i creix. Els serments són llargs, les fulles verdes i boniques aprofiten tota l'aigua de la pluja. Les arrels treballen nit i dia sense soroll, en silenci joiós. La gota de l'aigüera salta de fulla en fulla i el seu contorn adquireix uns verds clars i uns verds forts, com un llençol ombreja els pe-

alegre, divertit, optimista. Comença a ésser un gran xop.

A la tardor el fruit del raïm ha madurat, aquell suc aspre i fort s'ha fet dolç. Els colors rogencs i amoratats del gra, porten dins, l'esperit del vi. L'esforç no ha estat inútil. Aquell vi portat a taula, serà per uns, l'aliment gairebé necessari, altres trobaran en ell l'alegria de viure. La família el compartirà com un fruit més de la terra. Els nuvis el repartiran per tal de què tothom participi del seu goig. Altres no se'n sabran aprofitar. Participaran del fruit les abelles, els petits insectes i tot un món viu que agrairà al cep el seu esforç, àdhuc els grans caiguts a terra adobaran al propi cep per una nova renaixença.

A la tardor, el xop abans que comencin a caure les primeres fulles veurà una multitud de noves vides d'ocells els quals revolotejaran joiosos pels seus ramatges. Servirà de suport a un estol de plumatges de colors que trobaran en ell un descans mereixcut a les llargues volades cap a altres indrets.

A l'hivern tant el cep com el xop els cauran les fulles, es quedaran despullats, potser una mica tristos i solitaris però satisfets d'haver complert amb allò que tenien que fer, el treball propi de cadascun, ésser cep i ésser xop. Els que-

darà a tots dos les fortes i joves arrels per a tornar a començar. En la propera primavera l'un farà raïms i l'altre acullirà novament els colors del sol i els cants dels ocells, perquè l'hivern no és ensopiment, és solament descans per una nova primavera.

Avui quan pareix que es deixa de racó aquesta etapa de la maduresa humana (l'hivern) i que les llonces van únicament a la joventut (primavera), hem de deixar constància del nostre agraïment al seu treball ben fet, al treball silenciós de cada dia i sobretot a la part humana de la seva feina en aquest començament

d'hivern-primavera.

GRÀCIES En Lluís per ésser CEP.

GRÀCIES En Rafel per ésser XOP.

No podem acabar aquests mots sense fer un record emocionat, ple de sinceritat i estimació, a En Joan. Les paraules són minses per expressar els nostres sentiments a qui ha caminat per totes aquestes estacions de la vida i trobant-se ara, n'estem ben segurs, en una continua primavera.

GRÀCIES A TOTS PER ÉSSER MESTRES

Albert Tedàn i Cugat

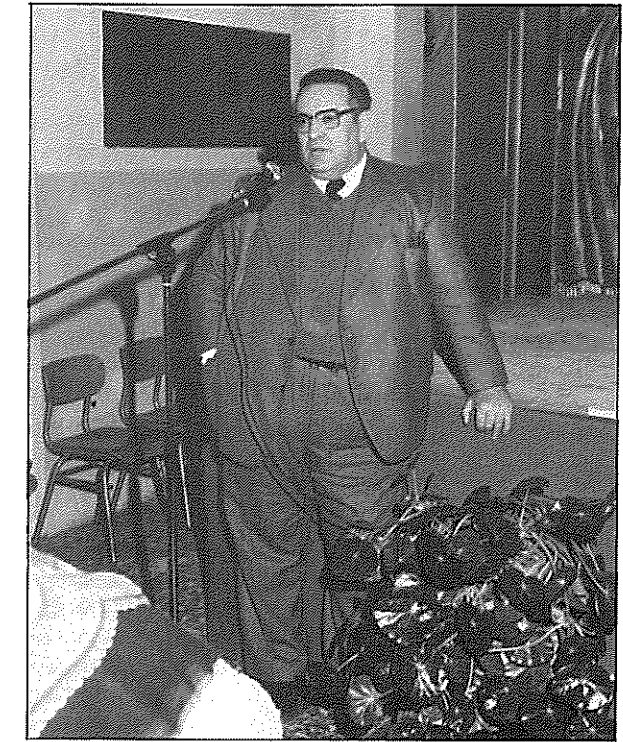

Jubilació de dos mestres del Col·legi "Ramon i Cajal"

D. Lluís Masip

D. Rafel Itarte

Mª Cinta Caballer, Directora del Col·legi

El dia 23 de desembre, abans de separar-nos per les vacances de Nadal, vam tenir al nostre Col·legi un acte ple d'afecte i emoció: l'acomiadament amb motiu de la seua jubilació, dels nostres benvolguts companys Rafel Itarte i Lluís Masip. Més de la meitat de la seua vida professional l'han passada en aquest Centre i donat el seu caràcter, ha creat uns lligams d'amistat difícils de trencar. Per això, en més d'una ocasió, les llàgrimes assomaren als ulls de tots. Hi van haver parlaments per part de la Directora, Sr. Jaume Antich en representació de l'Ajuntament, President de l'Associació de Pares i lectura d'una carta del Sr. Inspector de Zona, el qual no va poder assistir-hi com hauria estat el seu desig, i finalment els homenatjats. No cal dir que tots van ser molt aplaudits.

Per a demostració d'aquest afecte que de paraula se'ls manifestava, els vam fer lliurament de diversos objectes. Els alumnes de 2ª Etapa, per Nivells, els van lliurar uns regalets després de dirigir-los unes paraules i versos fets per ells mateixos. Segurament eixos van ser els obsequis més apreciats. L'Ajuntament els va dedicar una placa a cada un agraint-los la seua dedicació a l'ensenyament. Els companys i l'Associació de Pares, també els vam fer lliurament dels nostres records. Tot plegat, va quedar un acte que tots guardarem en la memòria durant molts anys.

Amb motiu de la nostra jubilació, son fentes les proves d'afecte i consideració rebudes de les Autoritats Provincials d'Ensenyament, Ajuntament de la nostra Vila, Associació de Pares d'Alumnes, companys de Professió, alumnes, ex-alumnes i amics, que no podem per menys, des de les pàgines d'aquesta, nostra Revista, fer-vos arribar a tots, el nostre agraïment i afecte.

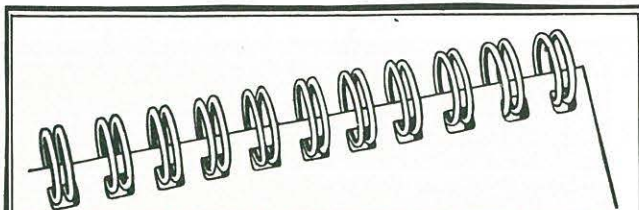
Recordarem sempre l'emotiu acte de comiat, amb que ens honorareu el passat dia 23 de desembre.

Adéu i sempre a la vostra disposició

Rafel Itarte   Lluís Masip

Ulldecona, gener de 1.983

ENTREVISTA

Excm. Sr. D. Josep Verde i Aldea, Vice-President del Congrés dels Diputats

per Manolita Nadal

— Opinió sobre Ulldecona.

• Bé, jo no conec molt Ulldecona, encara que conec persones d'Ulldecona, com Jaume Antich. Així doncs, no puc dir moltes coses sobre el poble en concret. De fet, avui és el primer dia que sóc aquí. Però una cosa que puc dir és que ara mateix estem a la Biblioteca, i això em sembla un bon símptoma. Tenir una bona Biblioteca és un gran precedent cultural. D'altra banda, veig que a Ulldecona hi ha una inquietud municipal per fer aquests concursos sobre la Constitució. A més, la participació dels nens i dels pares demostra un bon nivell de sentit cívic. I, aleshores, crec que tot això és molt més important que totes les qualitats materials (i sé que en té de bones) que pugui tenir la població.

— Què diria als xiquets d'Ulldecona?

Els diria que sempre participessin en totes aquelles coses que van més enllà de la preocupació personal de cadascú. És a dir coses d'interès col·lectiu que en definitiva fan millor la convivència d'un poble.

Moltes gràcies!!!

També hi ha una altra tasca dels membres de la Mesa de cara a l'exterior. Llavors, cada vice-president, rep un encàrrec especial del president, és a dir, té una funció específica i determinada. En el meu cas, jo sóc el responsable de totes les relacions internacionals de la Institució del Congrés, com a tal, a l'exterior.

— Es l'època del canvi. S'ha notat aquest canvi en coses concretes?

• El canvi s'anirà comprovant a poc a poc, però, d'altra banda, crec que ja s'ha notat una mica. S'ha de tenir en compte que, després de molts anys en la història d'aquest país, han canviat per primera vegada les persones dirigents. Hi havia personatges que s'anaven repetint des de feia molt de temps. I crec que això és un element que s'ha notat molt dintre de l'administració. Aquesta nova època suposa una manera diferent de veure les coses i de fer-les. És un intent d'establir un contacte més directe amb la població i tota una sèrie de mesures que es notaran a poc a poc i gradualment. Jo crec que es pot apreciar perfectament una voluntat de canvi. Està clar que no es pot aconseguir en 24 hores, però sí progressivament i en un futur immediat.

— Al Congrés de Redacció, vostè ha dit que tot ciutadà havia d'estimar la Constitució. Què vol dir això?

• Si. Es tracta d'estimar l'esperit de la Constitució, que en definitiva, és l'ordenació de la vida col·lectiva d'un poble. Quan jo parlo d'estimar la Constitució vol dir que hi hagi una estimació profunda de la democràcia, de la participació, dels drets fonamentals i de les llibertats que estableix. O sigui, que hi hagi un coneixement a fons d'unes normes de convivència que són necessàries. En conclusió, suposa deixar enrera l'individualisme i tenir consciència que formem part d'una col·lectivitat. Tot allò que fem per la col·lectivitat ho fem per a nosaltres mateixos. I crec que, en aquest sentit, hem d'estimar la Constitució perquè és l'única manera de fomentar la convivència i el respecte mutu.

— Com veu la Normalització del català?

• Bé, jo penso que el català es va normalitzant. Jo he viscut les èpoques difícils del català i recordo que els anys 60, cadascú que el volia aprendre, l'havia d'estudiar pel seu compte i d'amagat. Realment era una tasca difícil, però tot i així es va mantenir la nostra llengua.

Jo crec que ara, amb aquesta nova situació, hi ha un gran progrés del català. Una cosa que jo demanaria a tots els catalans, és que estimessin de debò la seva llengua, i això, vol dir estudiar-la. Perquè no n'hi ha prou amb manifesta-

a la canalla al Congrés, els invitarem a visitar-lo perquè la Constitució deixi de ser definitivament i per a tothom, un simple paper i sigui una cosa viscuda. Aquest Concurs demostra que Ulldecona viu una mica més de prop la Constitució.

— En què consisteix concretament el seu càrrec de Vice-president al Congrés de Diputats?

• Bé, la nostra missió no és una missió específica. El president, els vice-presidents i els secretaris, constitueixen la Mesa del Congrés. La Mesa és la que ordena, per una banda, tot el treball del Congrés de Diputats, és a dir, els projectes de llei que arriben, la distribució de Comissions, etc. I per altra banda, té una feina menys visible però igualment important, que és la de ser responsable de tots els funcionaris que hi ha al Congrés, ja que es tracta d'una xifra molt nombrosa i, fins ara, no estava excessivament ben organitzat. En aquests moments, aquest assumpte comença a funcionar amb l'aplicació de les normes d'incompatibilitat.

El lliurament dels premis va ser efectuat pel senyor JOSEP VERDE I ALDEA, vice-president al Congrés de Diputats.

Josep Verde i Aldea va néixer a Granollers l'any 1928. És advocat, diplomad en Dret Comparat i membre del Col·legi d'Advocats. L'abril de 1982 va ser nomenat com un dels vice-presidents del Grup Socialista del Consell d'Europa. Després de les Eleccions del passat octubre, al constituir-se la nova Legislatura, ha estat elegit com a Vice-president tercer de la Mesa del Congrés de Diputats.

Parlarem una estona amb el senyor Verde i Aldea per a assabentar-nos de la seva opinió sobre el Concurs de Redaccions i sobre altres coses:

— Què ha suposat per a vostè aquest lliurament de premis als nens d'Ulldecona?

• Per a mi personalment ha estat una cosa molt agradable. Nosaltres, al Congrés de Diputats, intentem d'acostar

El passat dia 9 de gener va ser un dia important per als xiquets d'Ulldecona.

Per què? Perquè es va fer el lliurament de premis del Concurs de Redaccions sobre la Constitució. A l'Ajuntament es van reunir grans i petits, contents els fills i orgullosos els pares.

Il·lusió i cares somrients. Evidentment l'Acte va suposar la recompensa al treball i a l'esforç dels nostres petits. Però jo diria encara, que va suposar molt més. Tots sabem que el tema a desenrotllar era molt interessant: la Constitució. Però, crec que en aquell moment la cosa que quedava demostrada era la inquietud cultural de la gent d'Ulldecona. I això val la pena. Val la pena que un nen tingui interès per formar-se intel·lectualment, per fer-se home a poc a poc. La reunió doncs, anava molt més enllà de la inspiració més o menys magistral d'un moment i damunt d'un tros de paper. La unió de tots els assistents confirmava una transcendència cultural de l'Acte i la confiança en un futur llunyà.

Centre Cultural i Recreatiu

Festes de Nadal i Reis

SECCIÓ DE TEATRE

Com en anys anteriors, la Secció Juvenil de Teatre del C.C.R., va representar el dia 5 de gener per la tarda, (vespra dels Reis), una obreta de teatre. Enguany, es va escollir l'obra per a infants d'Assumpta González «Les Masies de la Pau».

A la mateixa vetllada va actuar la Coral infantil del Col·legi d'E.G.B. «Ramón i Cajal», baix la direcció de Paquita Querol i el Cor Infantil del Club Sant Lluc, que va oferir algunes cançons nadalenques amb l'acompanyament de guitarres, baix la direcció de Mª José Badía i Vizcarro.

També es va fer el lliurament de premis del «XIII Concurs de Pessebres», organitzat pel C.C.R.

En fi, va estar una vetllada molt agradable en la que tots, petits i grans, s'ho van passar molt bé i ja vàrem sortir tots ambientats per a veure la cavalcada dels Reis Mags, que es va fer a continuació.

El proper dia 6 de febrer, el nostre grup anirà a Vilaplana (un poble de dalt de Reus) a representar, «Les Masies de la Pau» i «Dos Embolics i una Recomanació». En aquest poble han inaugurat un nou local i es vol fomentar el Teatre, per aquest motiu, anem i representarem dues obres en una vetllada.

SECCIÓ DE COSTUMS I TRADICIONS

Les passades festes de Nadal, es va organitzar el «XIII Concurs de Pessebres» i a l'igual que els anys anteriors, ha esta patrocinat per La Caixa de Pensions.

Coral Infantil "Col·legi d'E.G.B." Ramón y Cajal

Cor infantil del "Club Sant Lluc"

El jurat va passar a visitar els Pessebres el diumenge dia 26 pel matí a partir de les 10'30 hores, i els premiats a les diferents categories han estat:

CATEGORIA A (6, 7, 8 i 9 anys)

1º Joan Josep Matamoros i Sorlí, empatant amb, Xavier Juan i Balaguer

2º Premi.— Mª Jesús Querol i Antich, empatant amb, Dolors Martín

CATEGORIA B (10, 11, 12 i 13 anys)

1º premi.— Enric Millán i Figueres

2º premi.— Maite Forcadell i Esteller

CATEGORIA C (14 anys endavant i Entitats)

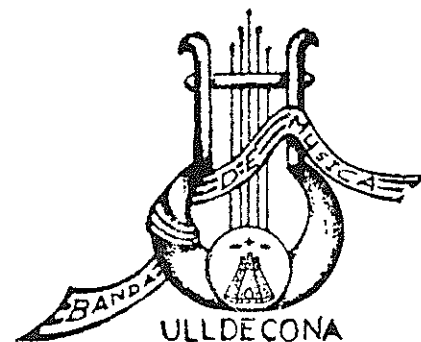
1º premi.— Eloy Garcia i Bel

1º premi entitats.— Club Sant Lluc.

El jurat concedí premi especial a:

Neus Plà Bel i Mª Carme Bel Martí.

Classes A - B i C del parvulari del Col·legi Nacional d'E.G.B. «Ramón i Cajal», de les que són professors Carmen Salomón, Candy Minguet i Pilar Sansano.

LA BANDA DE MUSICA

a Ulldecona. Amb sinceritat us dic que a l'oïr les primeres notes de la marxa que interpretava airosament la vostra Banda Municipal dirigida pel jove i polifacètic amic Joan Bta. Vizcarro, vaig restar-ne, tot seguit, subjugat del seu ritme engrescador, tant, que com un infant o "fan" qualsevol vaig integrar-me a la manifestació fins acompanyar-la en tot el seu recorregut. Crec que el temps calmos i seré d'aquella nit tardoral m'invitava a fer-ho, a pesar que el vell refrà digui:

Novembre enllà,
agafa la manta
i no la deixis anar.

La Festa de Sta. Cecília

Com heu pogut comprovar molts ulldeconencs sóc, fa bastants anys, un enamorat de la vostra població, fal·lera que s'inicià des dels meus primers viatges per aquestes contrades del Monstia, Maestrat i Tinença de Benifassà.

D'ençà d'aleshores no he deixat de visitar-vos periòdicament, per cert no tantes vegades com hauria volgut. Què hi farem! Mes ara em sembla que aprofitant-me de la favorable oportunitat d'aquesta última estada em facilitarà l'ocasió i temps per conuiu o alternar-me llargament entre vosaltres per poder assistir més sovint, al menys com espectador, en les vostres festes tradicionals, sempre unides de colorit i musicalitat.

I de totes elles per ser, segurament la més recent voldria parlar-vos de l'última celebració aquí a Ulldecona de la festivitat de Santa Cecília, patrona dels músics. Tanmateix aquest patronatge en el nostre país ve de molt antic, ja que està documentat que a Barcelona es commemorava tots els anys amb una missa cantada davant l'altar d'aquesta Santa existent a l'església de Santa Maria del Mar, finida la funció religiosa, s'organitzava una processó, que com poden suposar la major part dels assistents eren músics, i que al mateix instant de disoldre's se'ls facilitava l'ocasió d'agrupar-se en petites orquestres o conjunts, que ràpidament s'escampaven eufòria per tots els carrers de la Ciutat Comtal, inundant-los d'alegre i sonora musicalitat.

Heu de pensar, sens cap mena de dubte, que el meu intent o motiu d'escriure aquestes ratlles és per expressar-vos l'íntima i agradívola emoció que vaig sentir presenciant la cercavila en honor a Santa Cecília, que va celebrar-se fa poc aquí

patronatge de Santa Cecília, empengueren la marxa cobrint la segona etapa.

I aquí haig de ressaltar l'agradable i inesperada sorpresa que vaig sentir al veure que el músic novell era una bella i gentil jovençana que també amb l'uniforme i el clarinet després del crit de cosuetud s'integrava en el conjunt. I endavant fins a la casa de l'últim membre novell. I us confesso que aquest ingrés és el que fer-me més gràcia, puix era un infant el que esperava inquiet aquest moment tan somniat i el més curiós i festiu del cas era que anava provit d'un baix que sens exagerar feia més volum que tot el seu cos d'adolescent. I en aquest moment vaig murmurar, no sé si com a protesta o lament: en el món, encara, per més canvis que es prometin sempre se la carreguen els més dèbils. Però l'infant valent i amb gran llestesa es carregà el gros i brillant instrument musical a les espatlles i seguí endavant.

I com a cloenda de la festivitat es dirigiren a la casa del qui durant tot l'any havia acollit i cuidat la imatge de Santa Cecília que col·locada damunt d'un baiard sostingut per quatre joves, la traslladaren al nou domicili, que com és tradicional per a sojornar-hi tot un any.

Heus ací la impressió que va causar-me la festa de Santa Cecília que tots els anys commemora la vostra magnífica Banda Local de Música. Per part meua sols voldria haver encertat, encara que sia, tot l'alegre tipisme d'aquesta festivitat.

Arcadi Mestres

ESTA AHI

¿Qué mundo? nuestro mundo.

¿Un mundo nuevo? nuestro viejo mundo.

¿Un mundo nuevo para todos? para todos.

¿Un mundo nuevo para nuevos caminos?
para nuevos caminos.

Hay que buscar nuevos caminos. Es necesaria mucha creatividad mucho diálogo, mucha madurez, mucho amor hacia "todos"!

Debemos apearnos para siempre de los viejos caminos: la violencia, la guerra, la opresión, la injusticia, el odio, el egoísmo... Estos viejos caminos tienen la garantía de la ineficacia, de su propia corrupción, de los hombres aplastados y asesinados, de la sangre vertida salvajemente.

Sí, a esos caminos hay que darles la baja para siempre, hay que retirarlos para siempre de la circulación, hay que colocarlos en el cami-

no vergonzoso de la historia.

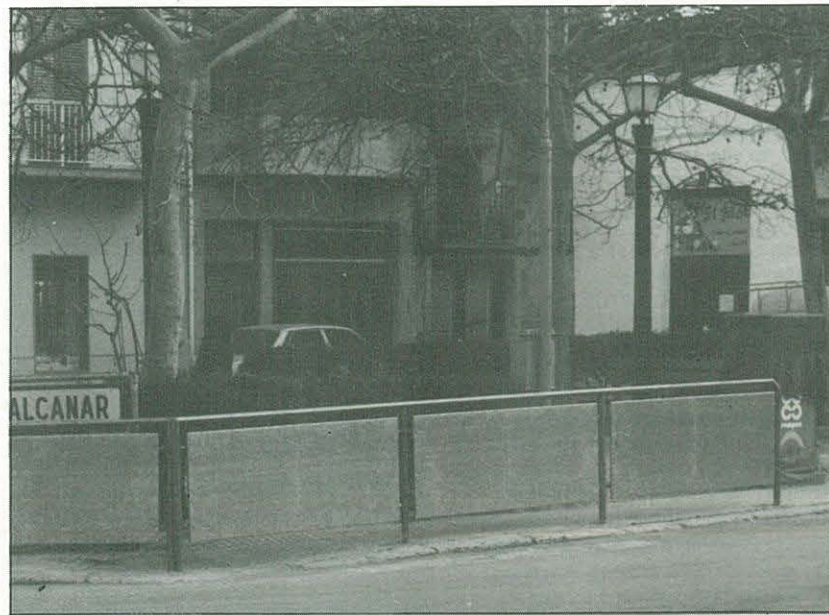
Sí, pero hay que estar sinceramente convencidos de su inutilidad y vergüenza para tener limpia la mente y la conciencia, y empezar a buscar nuevos caminos en la sociedad, en la realidad de cada día.

JUAN MARTINEZ
Estudiante de C.O.U.

VALLES PUBLICITÀRIES A LA VENDA

dirigir-vos a
Joan Vidal Mariné

Cap de la Policia Municipal
Retén. Ajuntament
d'Ulldecona

GENERALITAT DE CATALUNYA

DEPARTAMENT D'AGRICULTURA,
RAMADERIA I PESCA

SERVEI D'EXTENSIÓ AGRÀRIA

ELS AMETLLERS PODEN
PRODUIR MOLT MÉS

EL TENIR VARIETATS
POL.LINITZANTS I ABELLES
A LA FLORIDA ÉS LA CLAU
DE L'ÈXIT

S'ha observat que la productivitat de les 25.000 Has. d'ametller de les comarques Tarragonines és molt baixa en relació a la que podrien produir aquests arbres.

L'equip de tècnics que treballa a Mas Bové considera que una plantació ben pol.linitzada hauria de produir uns 2.000 Kgrs. d'ametlles per Ha. Avui en dia un 70% de les nostres plantacions no ultrapassen els 300 Kgrs. per Ha. Això fa que es deixin d'ingressar a les nostres contrades prop de mil milions de pessetes.

CAUSES PRINCIPALS

La causa principal d'aquesta situació és la inadequada pol.linització de les plantacions que, en la seva majoria pateixen alguns dels següents defectes:

— Pocs arbres pol.linitzadors. Generalment s'ha plantat la varietat Marcona amb pocs arbres d'altres varietats.

— Utilització de varietats pol.linitzadores inadequades, perquè no floreixen al mateix temps que la varietat base. Per exemple, Llangueta i Marcona.

— Marca de polen fèrtil a algunes varietats com la Rof.

— Manca d'abelles a l'època de la pol.linització, ja que aquestes transporten el polen d'una flor a una altra.

Ultimament aquest problema s'ha agreujat pel fet d'haver-se arrancat molts arbres «comuns»

i d'haver disminuït les abelles salvatges, a causa de l'ús de productes fitosanitaris.

ACTUA LA INVESTIGACIÓ
AGRÀRIA

Al Centre Agropecuari de Mas Bové s'ha treballat intensament sobre aquest tema, i avui les solucions tècniques són ja a l'abast de tothom.

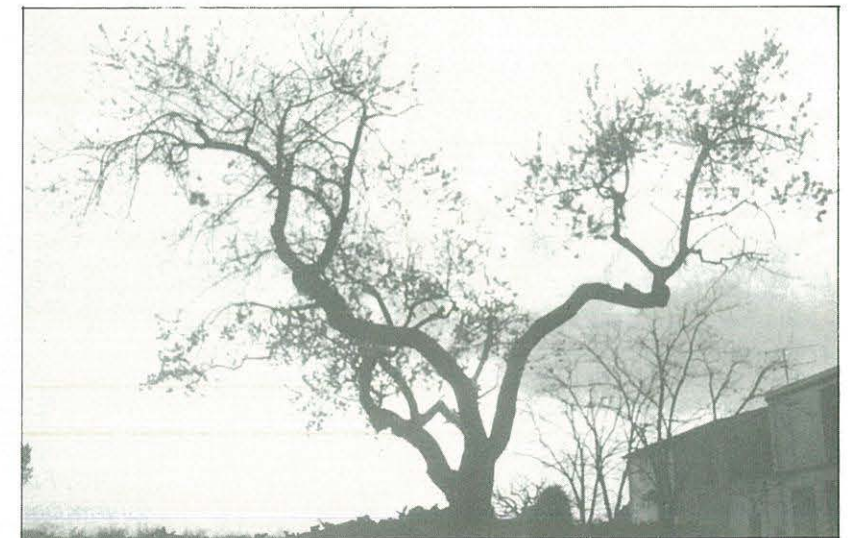
— S'ha de fer una tasca de millora de plantacions, per reempelts amb varietats pol.linitzadores de bon polen, que floreixin al mateix temps que la varietat principal; i posant a les plantacions de 2 a 4 arnes d'abelles hectàrea, es pot quintuplicar la producció.

¿QUE CAL FER?

En primer lloc informeu-vos en bé. Demaneu-ho al personal tècnic competent.

— Perquè en molts casos es necessiten solucions adaptades i diferents.

— Perquè cal estar segur de no equivocar-se ja que els errors es paguen amb temps inútil i diners.

Bàsicament es tracta de coronar, durant l'hivern, una fila de cada tres dels actuals ametllers i reempeltar sobre els nous brots, durant els mesos de maig i juny. Quan aquests arbres, mitjançant el reempelt esdevinguin bons pol.linitzadors, es col·locaran les arnes a l'hora de la florida.

¿ON PODEU DEMANAR
INFORMACIÓ I AJUT?

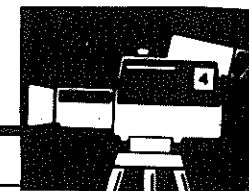
A les Agències d'extensió Agrària us informaran tècnicament i també de les possibles ajudes econòmiques que hi ha preparades per aquest pla:

Al Centro Agropecuari «Mas Bové» podeu demanar els empelts de les varietats pol.linitzadores que necessiteu, si no podeu trobar-los a les vostres comarques.

És per això que la Generalitat de Catalunya i la Diputació de Tarragona, mitjançant els Serveis d'Extensió Agrària i del Centre Agropecuari «Mas Bové» ha endegat una campanya de suport tècnic i d'ajuts econòmics per fer possible les millores exposades.

Servei d'Extensió Agrària
d'Ulldecona

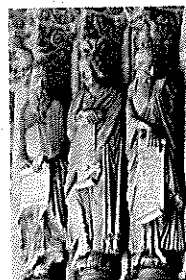

Libros que componen La Biblia

Antiguo Testamento

EL PENTATEUCO
Génesis
Éxodo
Levítico
Números
Deuteronomio...

LIBROS PROFÉTICOS Y SAPIENCIALES
Job
Salmo
Psalterio
Eclesiástico
Cantar de los Cantares
Sabiduría
Eclesiástico

LOS LIBROS HISTÓRICOS
Josué
Jueces
Rut
Samuel (I y II)
Reyes (I y II)
Crónicas (I y II)
Esdra y Nehemías
Ester
Miqueas (I y II libro)

LIBROS PROFÉTICOS
Isaías
Jeremías
Lamentaciones
Habacuc
Levítico
Daniel
Oseas
Joaquín
Amos
Abdías
Jonás
Miqueas
Nahúm
Habacuc
Sofonías
Ageo
Zacarías
Malacías

Nuevo Testamento

Epístolas de San Pablo:

A los Romanos
Primera a los Corintios
Segunda a los Corintios
A los Gálatas
A los Efesios
A los Filipenses
A los Colosenses
Primera a los Tesalonicenses
Segunda a los Tesalonicenses
Primera a Timoteo
Segunda a Timoteo
A Tito
A Filemón
Epístola a los Hebreos

EVANGELIOS
Evangelio según San Mateo
Evangelio según San Marcos
Evangelio según San Lucas
Evangelio según San Juan

Epístolas Católicas
Epístola de Santiago
Primera Epístola de San Pedro
Segunda Epístola de San Pedro
Primera Epístola de San Juan
Segunda Epístola de San Juan
Tercera Epístola de San Juan
Epístola de San Judas

LIBROS DE LOS APOCALIPSIS

COL·LECCIÓ "CATALUNYA COMARCAL"

El llibre **EL MONTSIÀ**. Estructura i dinàmica socio-econòmica del que són autors Josep-Joan Grau i Folch i Jesús Sorribes i Montserrat, és el volum número 10 de la col·lecció "Catalunya Comarcal" que patrocina la Caixa d'Estalvis de Catalunya. Dins d'aquesta col·lecció han estat publicats anteriorment els següents estudis:

1. APROXIMACIÓ A L'ECONOMIA D'OSONA

2. EL TARRAGONÈS. ESTRUCTURA ECONÒMICA. Expansió industrial i desequilibris sectorials.

3. L'ECONOMIA DEL SEGRIÀ. Desenvolupament agrícola i desequilibris sectorials.

4. L'ECONOMIA DE LA SEGARRA. Especialització agrícola i desenvolupament ramader.

5. LA CERDANYA. Recursos econòmics i activitat productiva.

6. L'ECONOMIA DE LA COMARCA DE GARRAF

7. EL GIRONÈS. APROXIMACIÓ A L'ESTRUCTURA SÒCIO-ECONÒMICA.

8. EL PALLARS JUSSÀ. Estructura socio-econòmica i territorial del Pallars Jussà i de l'Alta Ribagorça.

9. VALL D'ARAN. Medi físic i transformació econòmica.

9 bis. ERA VAL D'ARAN. Eth miei físic e era trasformacion

economica (versió reduïda en arànès de l'estudi sobre la Vall d'Aran)

Els mateixos autors del llibre ara publicat sobre la comarca del Montsià estan fent sota una mateixa òptica i en sentit complementari el corresponent a la comarca del Baix Ebre donades les fortes interrelacions econòmiques entre ambdues comarques.

Altres estudis que estan en fase avançada d'elaboració dins la col·lecció "Catalunya Comarcal" són els corresponents a les comarques del Pallars Sobirà, la Garrotxa, l'Alt Empordà i el Baix Empordà.

«REDS» («ROJOS») De Warren Beatty

Jack Red fue un periodista americano que en las primeras décadas de este siglo entregó su vida en las luchas sindicales y en toda clase de reivindicaciones sociales.

Al estallar la revolución rusa se traslada allí para poder vivirla de cerca y dar testimonio de lo que ocurra. Ya de vuelta a los Estados Unidos funda el partido comunista americano y se enfrenta a la oposición de las autoridades de entonces que temerosas del auge que pudiera tomar la revolución perseguían a todo aquello que oliera a comunista.

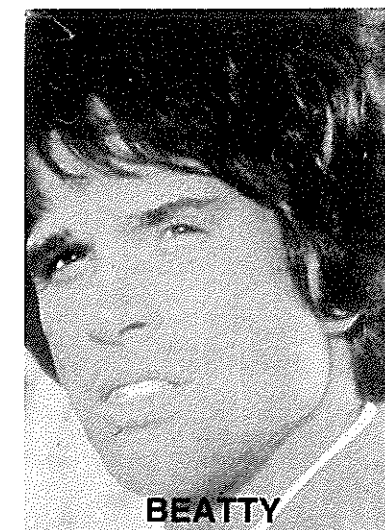
Vuelve a Rusia en plena guerra civil y se dedica a trabajar con los bolcheviques. Pero a medida que transcurre el tiempo el desencanto hace mella en él y comienza a pre-

guntarse si con la revolución no se ha hecho nada más que cambiar una injusticia por otra, y comprueba que los que llevan las riendas no son nunca los idealistas ni los que luchan, sino los burócratas y arribistas que saben subirse al carro en el momento oportuno.

Sin embargo su delicada salud no le permite llegar más lejos y muere en plena guerra. Siendo enterrado con todos los honores en la plaza roja de Moscú.

Hasta aquí la historia del personaje que hay que reconocer que resulta altamente atractiva y de la que sin duda se podía sacar un gran partido.

Pero al ver la película la cosa cambia y nos encontramos con que el resultado no es todo lo bueno que cabría esperar. En principio hay que achacarle una clara falta de rigor y eso que las entrevistas con los contemporáneos suyos podrían haberle dado un cierto

BEATTY

aire de documento, que, no obstante, aquí sólo sirve para cortar la narración y quedan como muy superficiales. El tratamiento de la parte rusa parece sacada del «Doctor Zhivago» de David Lean. También se le da más importancia a sus relaciones amorosas que a sus actividades que casi toda la película permanecen relegadas en un segundo plano. Por otro lado resulta evidente que muchos conceptos han sido tratados desde una óptica muy «Made in U.S.A.» con lo que resultan totalmente falseados.

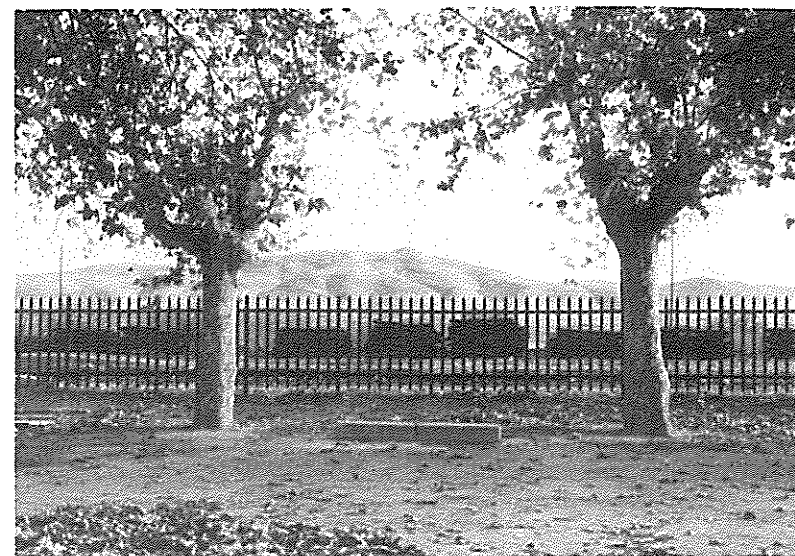
En la parte de los aciertos hay que destacar la fotografía de Storaro con una luz realmente extraordinaria, la lástima es que el movimiento de cámara sea mucho más convencional.

Mención aparte merece Diane Keaton que es una actriz excepcional. Si en «Interiores» o en «Annie Hall» estaba sensacional aquí se supera con creces. La escena de la estación es para maravillarse a cualquiera.

Con todo, y pese a los defectos señalados, creo que es una película perfectamente válida en la que pueden hallar aciertos indudables y eso hoy en día ya es mucho.

Angel Millán

RECORDS D'AHIR DE LA VILA

Títol: Passeig de l'Estació
Foto: Angel Millán

Un altre acte important protagonitzat per l'Orfeó i la Banda Local de Música ha estat el concert del dia 8 de Gener com a fi dels actes culturals programats per a Nadal, amb assistència de les autoritats i el Governador de la província Sr. Vicenç Valero i Costa.

Després del concert, va haver un petit refrigeri amb la presència del Sr. Governador que va dirigir

unes paraules als orfeonistes i músics, o millor dit, al poble en general, fent una crida a tots per a què ajudéssim amb el nostre esforç a mantenir viva aquesta flama de cultura que manté viu al poble.

L'Orfeó treballa i prova d'això són totes les activitats que desenvolupa.

Mª Dolors Sanjuan Aubà

L'ORFEO ACTUA I VIATJA

El passat dia 7 de desembre, l'Orfeó va viatjar a La Sénia. Això constituïa un dels intercanvis programats per l'Orfeó amb diferents pobles de la província.

El concert es va efectuar a l'Església de dita població conjuntament amb la coral "Joventuts Unides" (La Sénia) que van gaudir d'un bon director i d'unes veus, perfectament conjuntades.

L'Orfeó Ulldeconenc va estar també a l'altura de les circumstàncies i el públic que va seguir molt atent els esdeveniments de l'acte, aplaudia amb ganes al nostre director i cantaires que es van esforçar en quedar bé.

Festividad de la Virgen del Loreto

Celebración de la Festividad de la Virgen de Loreto por la "Hermandad del Montsià", con asistencia de los socios de la misma, estando invitados el Coronel Jefe de la Base Aerea de Reus D. Antonio Barrón, Tte. Coronel D. Juan Martínez y Comandante D. Santiago Sales junto con sus respectivas esposas.

EL CAP DELS SERVEIS TERRITORIALS
DE CULTURA
AL TEATRE D'ULLDECONA

La Secció de Teatre del Centre Cultural i Recreatiu feia la seva darrera presentació de l'obra de Santiago Rusiñol "L'auca del senyor Esteve" al Teatre Municipal d'Ulldecona.

La representació tenia lloc a la tarda del dia de la Puríssima i posava en evidència, una vegada més, la professionalitat i qualitat aconseguida pels grups de teatre ulldeconenc, amb els que col·laborava, als entreactes, l'Orfeó Ulldeconenc en una lluída actuació.

Invitat pel Centre Cultural i Recreatiu assistia a la representació teatral el senyor Ramon Miravall, Cap dels Serveis Territorials de Cultura de la Generalitat a Tortosa, acompanyat de la seva esposa. En unes declaracions fetes al final de la representació a través de Ràdio Ulldecona i Ràdio Tarragona, el senyor Miravall manifestava la seva esperança en què el teatre es tornés a reimposar a les terres de l'Ebre, mitjançant la labor de la Coordinadora de Teatre nascuda a l'entorn dels Serveis Territorials, la qual compta amb l'exemple allisonador, en constància, sacrifici i qualitat d'aquests grups d'aficionats ulldeconencs.

Posà de relleu, també, la decidida col·laboració tècnica i econòmica que aplicaran els Serveis Territorials a favor d'aquestes lloables iniciatives, mentre que es preocuparà de potenciar les pròximes iniciatives a Ulldecona en mesura de les possibilitats.

Després de finalitzar l'acte, el Cap dels Serveis Territorials tingué un ample canvi d'impressions amb els directius de l'entitat, els membres del grup de teatre i els actors.

POESIA

Emilia... descansa en paz

Como te recuerdo...

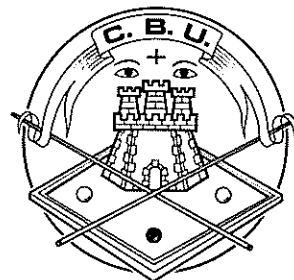
Corazón muerto
Sobre la piedra
Hilo de arena
Que te vio navegar
De Puerto en Puerto
De pena en pena
Te vi naufragar
Perdiéndose el nido...

¿Quién te mató?...

¿Tu mala cabeza?
¿Un hombre celoso?
¿Una navaja casera?...
... ¿El Todopoderoso?

El Mundo muñeca
Cerró su contrato
Con luna de trapo
Con ojos de niebla
Te halló la tragedia
Con cuello de barro
Color de miseria
Ni flores ni jarros
Rompiéron tu sino

XAVI GAUXACHS

Información del Campeonato de Catalunya de 5ª Categoría en su final, celebrado los días 4 y 5 de diciembre pasado aquí en nuestro Club, en los Billares situados en casa del Presidente, c/. San Antonio nº 1, 1er. piso.

Clasificado 1er. jugador local de 5ª categoría el Sr. Carlos Forcadell, en el campeonato social anterior, lo cual le daba opción a esta final, sin pasar las eliminatorias previas.

2º clasificado local de 5ª, Sr. Ernesto Carbonell, que en sus desplazamientos en Montroig y Reus Ploms ganaba las dos eliminatorias previas, y así también pudo disputar esta final, defendiendo los colores de nuestro Club.

Clasificación final

Campeón de Cataluña de 5ª Cat. libre. Sr. Carlos Forcadell.

Subcampeón de Cataluña de 5ª Cat. libre. Sr. Ernesto Carbonell

los dos de nuestro club, lo cual nos honra que el Campeonato se haya quedado en casa.

3º. Alonso del Club Billar Parets del Vallés, Barcelona.

4º. — Bellido del Club Billar Sans, Barcelona.

5º. Anillo del Club Billar Blanes de Gerona y

6º. Maymó del Club Billar Molins de Rey, Barcelona.

Como Campeón de Cataluña que quedó nuestro compañero Carlos Forcadell, deseáramos que nos contara algo de su vida Billarista, y como se ha desarrollado este campeonato que con todo merecimiento ha ganado.

— Primeramente, ¿cuántos años tienes?

Forcadell: 44

— ¿Cuánto nació la afición al deporte del Billar?

Club de Billar Ulldecona

F.: De pequeño, posiblemente a los 12 o 13 años.

— ¿En que cafés habían Billares, del cual empezaste a aprender?

F.: En aquella época habían Billares en el Bar SPORT y los MARGARITOS.

— ¿A que especialidades jugabáis?

F.: Solo conocíamos la modalidad de libre.

— ¿Qué contrincantes tenías entonces, y superiores a ti?

F.: En mi categoría estaban, Sanjuan, Reverté, Arnau, Pedro Roig, Sisco, Sardina etc. y de más categoría, Verdiell, Nadal, Sansano, Rubio, Solé, Paco el Valenciano, Pedro Estellé, Roca Vidal y algún otro más que no me acuerdo.

— ¿Desde entonces hasta ahora, has jugado continuamente?

F.: ¡NO!, porque hubo unos años que no habían Billares, hasta que el amigo Arnau, hace aproximadamente 6 años se puso uno en su casa, y entonces volvimos a practicar, pensando en formar un Club, y a federarnos en la Catalana.

— Dejando la época pasada, para llegar a ser Campeón de Cataluña, ¿qué condiciones se necesitan?

F.: primeramente mucha afición, y en el momento que me clasificué para esta final, entrenarme a tope, para así defender al Club, a nuestra querida Villa de Ulldecona y yo personalmente, para llegar a disputar esta final en muy buenas condiciones.

Fue difícil ganar esta final de Cataluña de 5ª.

F.: Bueno, se supone que cuando unos jugadores llegan a una final, después de pasar las eliminatorias previas, todos son buenos dentro de su misma categoría.

El haber ganado, que satisfacción te ha dado.

F.: Estoy muy contento y satisfecho, era la primera vez que competía Regionalmente, también procuraré superarme para poder competir en otras ocasiones que se presenten, defendiendo los colores del Club y el buen nombre de Ulldecona.

Informa
Club Billar Ulldecona

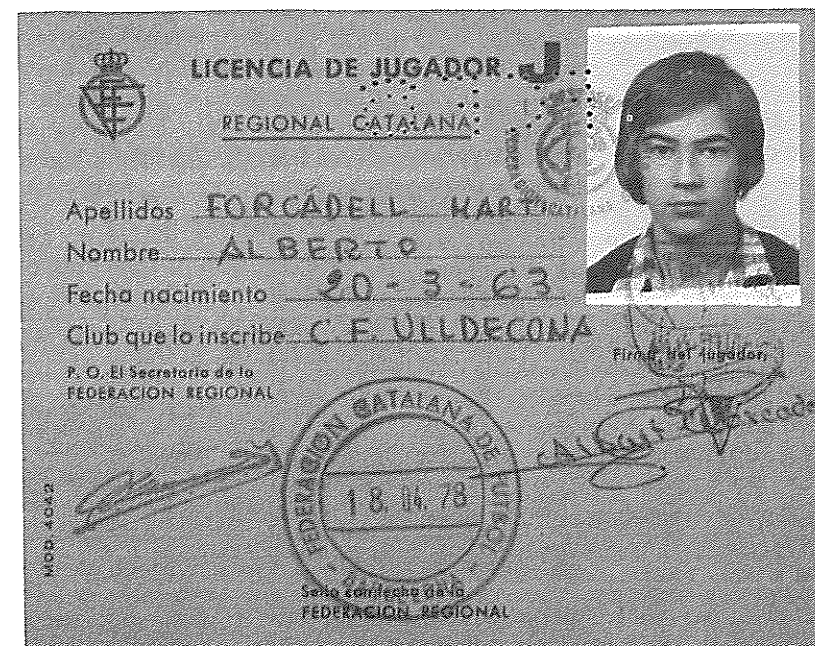
Ulldecona: Futbol, sacrifici i jugadors

Darrerament els afeccionats al futbol d'Ulldecona, hem tingut l'ocasió d'alegrar-nos amb una bona notícia. Fou en llegir a la premsa que l'ALBERT FORCADELL, fill d'Ulldecona i que va començar a jugar al nostre infantil i posteriorment al juvenil, havia fitxat per l'ESPANYOL.

No vull avui parlar estrictament de l'ALBERT, juntament amb el seu germà MIQUEL i també RAGA i MARINE, penso portar-lo el proper mes a les planes d'ULLDECONA. Avui si començo parlant d'ell és, primer perquè ha estat i és notícia, i segon perquè em serveix el seu exemple perfectament per a les reflexions que vull fer.

De sempre, Ulldecona ha tingut fama de treure bons futbolistes, la prodigabilitat de la «cantera» local és una tradició de molts d'anys. Uns hauran arribat més amunt i d'altres no tant, però sempre i en tot moment, Ulldecona ha tingut jugadors a les categories més elevades del futbol. En aquests moments, i tot i comptant amb 4 jugadors des de 3ª Divisió per amunt, penso que a la vista del tracte que se li ha donat a la «cantera» local durant els darrers anys, els jugadors de 3ª per amunt haurien de ser alguns més, o com a mínim, en aquests moments n'hi haurien d'haver alguns en condicions de pegar el salt, i això evidentment no és així, i en aquest escrit em proposo donar la meua visió del problema, sabent que coincidiré amb l'opinió de molta gent, i que segurament molta part de raó tindrà, si no tota, i deixo aquesta part de raó que jo no puc tenir, per si algú, jugador o no, pot exposar d'altres punts de vista sobre el tema.

Si, avui, l'ALBERT em serveix d'exemple, perquè juntament a les qualitats futbolís-

tiques pròpiament, a les in-nates en ell, que naturalment es milloren amb entrenaments, ell hi suma unes qualitats de tipus humà, hi suma una afecció desmesurada pel futbol, i unes ganes de ser futbolista, que porten en ell és de moment, a un equip de 1ª Divisió.

A partir d'aquí la paraula la té ell, evidentment si continua amb el mateix esperit que ha gastat fins ara triomfarà, a l'Espanyol i allí on vagi per poc que la sort l'acompanye en les lesions. Doncs bé, penso que a Ulldecona de jugadors amb qualitats per anar lluny n'hi han més, però els hi manca lo principal, l'afecció al futbol i les ganes de sacrificar-se per ell, als entrenaments i fora d'ells, perquè senyors, el jugador que vol arribar apart de qualitats tècniques s'ha de sacrificar fora del camp, i aquí està el veritable problema i el quid de la qüestió: ningú vol sacrificar-se ni un pèl.

Estic més cansat en aquests darrers anys, de veure com jugadors amb condicions es perden per tonteries que no van

enlloc, uns cops per una amiga, d'altres per pares que no aconsellen bé, d'altres per una baralla amb un directiu, i d'altres per causes molt diverses, unes excuses en definitiva que únicament volen amagar la pròpia debilitat, la pròpia falta de voluntat, la deficiència personal en definitiva.

Evidentment avui el nivell de vida és més elevat que fa uns anys, i la vida ha esdevingut més fàcil, sobretot en l'aspecte de «la marxeta», de la diversió, avui un jove té moltes rateres i el mateix poc coneixement de sempre, i veus com als 14-15 anys tret d'honroses excepcions comença la processó, el cigarret, el cubata, el porro, la disco a tothora, etc. etc. Avui gairebé tothom té un duro a la butxaca i vehicle o amic amb vehicle per a sortir, i això fa que esdevingui molt costa amunt això de sacrificar-se.

Naturalment no pretenc fer de moralitzador ni posar-me en la vida de ningú, cadascú que faci el que vulgui, però amb una mica de coneixement es pot fer tot, cuidar-se per al

futbol, i viure la vida d'un jove normal amb certes limitacions.

Bé tot això és una part del problema, però no tot el problema. L'altra part és les hores que avui es passen jugant al futbol. Es gairebé impensable trobar a ningú en edat de jugar al futbol que vagi al camp fora dels entrenaments, tothom es limita a anar a l'entrenament quan hi va, no sempre, i fer el menys possible, i així ni amb 1.000 anys d'entrenament sortirà cap jugador per condicions que tingui.

Tot això ho penso recordant la quantitat enorme d'hores que jo mateix he passat als camps de futbol en solitari, amb la pilota als peus o simplement corrent, i consti que establint comparacions, la majoria de jugadors d'ara amb qualitats són molt millors que jo a la seua edat, però ara no va ningú al camp. I sobre aquest punt torno a l'ALBERT, i això

molts ho recordaran. No hi havia entrenament al camp de l'Ulldecona que ell no hi fes. Tant se val si entrenava l'infantil, el juvenil, o el primer, l'ALBERT allí a jugar i córrer. Afecció pura i simple, ningú li havia de dir que hi anés. Naturalment aquestes coses, com els abusos, a la llarga surten i en bé és clar. El jugador de futbol, i això es pot aplicar a qualsevol ordre de la vida, és el resultat d'una suma de factors, uns factors que jo diria que en un 90% depenen d'ell mateix, tot lo demés totes les altres històries són vuits i nous i cartes que no lliguen.

Per acabar i sortint una mica del tema, vârios jugadors, amics i aficionats en definitiva s'han estranyat de que amb el que m'agrada el futbol, aquest any no hi estigue ficat, inclús n'hi ha que em diuen que l'any que ve hi tornaré. Evidentment no hi tornaré, en aquest escrit em sembla que

hi és la resposta a tot, senzillament no vull perdre el temps per ningú, quan ningú està disposat a sacrificar-se per ell mateix. Està prou clar no? Aquell que vulgui ser jugador, aquell que necessite res de mi, ja sap que em trobarà sempre.

Si algú s'ha avorrit amb el sermó suposo que ja haurà plegat fa «rato» i no haurà arribat fins aquí, als demés gràcies, i als implicats que perdonin la intromissió, jo més m'hagués estimat no haver de fer l'article aquest, i pel contrari, al proper mes no tenir prou lloc per als jugadors que tindriem de 3ª per amunt. Ara ja ho sabem, amb vosaltres a l'altre número: ALBERT FORCADELL, JOAN—JOSEP RAGA, MIQUEL FORCADELL i PACO MARINE.

Josep-Lluís Millan

El Consell Local d'Esports informa

L'activitat esportiva a la nostra Vila ha agafat darrerament un ritme frenètic, ja que són moltes les iniciatives en marxa i les activitats que continuament es porten a terme. D'algunes d'elles en tindreu puntual informació mitjançant les mateixes Entitats integrants del Consell, d'altres, d'una manera breu perquè hi ha poc espai i procurant no deixar res al tinter, en parlarem seguidament.

ACTIVITATS ESCOLARS

Tots els dies i procurant atendre a tots els cursos, els bons amics LLUC GAU—SACHS i NANDO SORLI, porten el pes de les activitats esportives a nivell escolar, entrenant, organitzant els diferents esports i cuidant de la

participació dels nostres alumnes d'EGB als Campionats comarcals de les diferents especialitats que es fan.

Fins al moment present, s'han fet tres carreres de camp a través (cross), al Mas de Barberans, La Sénia, i Masdenverge, amb temperatures autènticament d'hivern per a les quals es necessitava molt bona voluntat de participació. Doncs bé, cada cop entre 45 i 60 alumnes dels nostres Centres han participat en aquestes carreres, classificatòries d'altre banda per als Campionats de Catalunya a celebrar enguany a La Seu d'Urgell. En un altre número us oferirem més detalls de les classificacions obtingudes, encara que com a nota més destacada i ja per 3er any consecutiu,

GUILLEM GINER ha guanyat dues de les tres proves i ha quedat 4art a l'altra, lo qual li valdrà la classificació per a La Seu. També DOLORS CAMPOS ha fet bones classificacions, 3ª al Mas, 5ª a La Sénia, i 1ª a Masdenverge, lo qual pot portar-la també a La Seu com a un dels millors temps, en fi, temps hi haurà de parlar-ne amb més calma.

Canviant d'esport, enguany serà l'any del futbol-sala escolar, ja que el dia 22 de Gener s'hauran jugat a les nostres pistes (Escoles, Poli i Valentins), els Campionats Comarcals en categoria aleví, infantil i cadet, nois i noies. Aquesta fase haurà estat classificatòria per a les finals a disputar també aquí el proper dia 26 de Febrer.

Tot plegat servirà com a entrenament per a organitzar una prova que ja se'n surt de lo corrent: les finals dels Campionats de Catalunya en categoria cadet. Se'ns va oferir aquesta possibilitat, atractiva a més no poder i que vam considerar molt interessant per a l'esport d'Ulldecona. Així doncs si no hi ha inconvenients de darrera hora, en aquests moments hi ha un 90% de possibilitats per organitzar aquestes finals. Les dates són el 12, 13, 14 i 15 de Maig, i amb participació de 8 equips d'edats compreses entre 14, 15 i 16 anys.

Pensem que de realitzar-se pot ser un autèntic espectacle per a la nostra Vila amb molt poques despeses, ja que la major part del pressupost, estatge, material, etc., corre a càrrec de la Direcció General d'Esports.

Independentment de tot lo parlat fins aquí, ara hi haurà campionats comarcals cada Dissabte en hàndbol, bàsquet, tennis, escacs, voleibol, atletisme i Tennis de taula, i a tots ells figuren inscrits equips dels nostres centres. La complexitat organitzativa de tot això és tremenda com ja es pot comprovar, però mirarem amb la col.laboració desinteressada de molta gent, de tirar-ho endavant. Seguirem informant.

ATLETISME

En aquests moments i per part d'un grup d'afecionats s'està estudiant la possibilitat de constituir un Club per practicar les diferents especialitats atlètiques i fer-ne la deguda promoció a la Vila. Només cal dir que hi havia uns quants nois que anaven a entrenar amb el Club d'Amposta i amb bicicleta!! Val la pena fer un esforç i muntar aquí el tinglado.

CONSTRUCCIONS

Si no hi ha hagut cap impediment, l'Ajuntament haurà acordat oficialment al Plé del dia 24 de Gener, sol.licitar ajuts i subvencions a la Generalitat de Catalunya i a la Federació Catalana de Futbol

per a la construcció d'un nou camp de futbol als terrenys que es van adquirir amb aquesta finalitat principal.

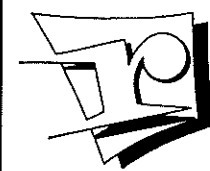
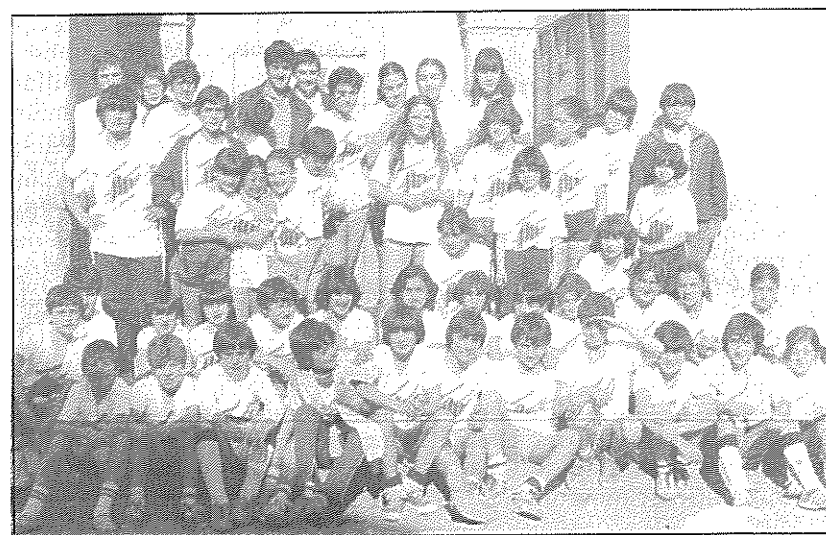
En aquests moments hi ha preparats els projectes i sol.licituds a tal efecte, en lo que constitueix el primer pas oficial per a una obra tan anhelada per l'afició local.

Com el tema s'ho val, potser valdrà la pena ampliar la notícia en propers números, amb més detalls sobre tots els aspectes que l'envolten.

També per part de l'Ajuntament, es presentarà la sol.licitud d'ajut per a la construcció d'un gimnàs al recinte del COL.LEGI DE BUP I COU, aquesta sol.licitud es presentà ja l'any passat però no hi hagué sort.

Finalment i per part del Club Joventut, s'està últimant també tota la documentació per sol.licitar a la Generalitat una subvenció per a construcció de vestuaris, local social i gimnàs, tot inclòs en un mateix edifici segons projecte que s'ha redactat. Al mateix temps la Junta Directiva estudia d'altres fonts de financiació per a cobrir el total de despeses de l'obra, una obra que fa falta i que es pensa emprendre com més aviat millor.

Fins aquí la nostra informació d'aquest mes, mercés per la vostra atenció i fins a l'altra.

Reddis Societat d'Assegurances Mútues

Raval Sta. Anne. 40 - REUS - Tel. 30 48 44

L'hi ofereix els millors serveis en les següents cobertures:

Automòbils	Uida
Incendis	Accidents individuals
Pèrdues d'exploració per incendi	Responsabilitat Civil
Robament	Combinat de la llar
Cristalls	

DELEGAT A ULLDECONA:

Ramón Raga i Blanch

Major, 131

LABORATORIO FOTOGRAFICO

Avda. Ramón Salomón, 19
Teléfono 720363 - Apartado 7

ULLDECONA

MANUEL MARTORELL

TRANSPORTES

Carrer del Calvari, 48
Teléfono 72 02 52

ULLDECONA

DISTRIBUCIO. VENTA E INTALACIO DE
TUBERIES P.V.C. - FRISOS
PAVIMENTS P.V.C. - MAT. CONSTRUCCIO
I SANEJAMENTS

«Agasa - Balagué»

Aportament d'aigües per a usos industrials
i agrícoles

Carrer del Mar, 15 - Telefon 72 02 16 - ULLDECONA

Muebles ARNAU

Servicio de montaje gratuito
a toda Cataluña
y Región Valenciana

Major, 82 Tel. 72 03 58
Major, 93 Tel. 72 01 75

ULLDECONA